Год. VII. гр. Плѣвенъ, 22 януари 1927 год. Брой 4

Д-во „Съгласие"

СЕВЕРНО ЕХО

Телефонъ № 55. Редакторъ Петко Пав. Поповъ. Сърадакторка Рена П. Попова. Год. абонаментъ 60 лв.

КИНО „ЕЛЕКТРА"
Клонъ на МОДЕРЕНЪ ТЕАТРЪ -- София
на 20, 21, 22, и 23 т. м.
ДУГЛАСЪ ФЕЙРБАНКСЪ
въ
ДОНЪ „Х" — Синътъ на Зоро
Този филмъ дава на зрителя два часа опиянение и лекъ противъ безжалостната разсѫдъчность на суровия животъ, който изживѣваме.

раздникътъ пордимци.

Единствениятъ най-мощенъ културенъ факторъ за наши-
ъ градове и села е било и си
тава читалището. Чрезъ не-
е било най-пригодно въ ми-
лото да се работи за на-
ето национално пробуждане
духовно възраждане. Колко-
и малко да сѫ били чита-
щата преди освобождението,
е виждаме каква огромна ра-
ата сѫ извършили тѣ за за-
зване на родния езикъ и
ждна ни книжовность.

И днесъ читалището остава
играе най-главната роль,
обено въ духовното пробуж-
не на нашето село, въ опаз-
не на неговитѣ стопански ин-
ереси и запазване на неговитѣ
лтурни потреби и нужди,
лкото и незначителни да сѫ
ъ още.

Въ села кѫдето има чита-
ща, ние виждаме какъ по-
епенно, но сигурно, се създава
инъ по-интензивенъ духовенъ
вотъ. Младата селска ин-
лигенция се отжсва отъ ули-
и кръчмата и се превръ-
атъ въ тѣхенъ вѣренъ помощ-
къ въ всички народополезни
ициативи, а най-главното,
убитѣ партизански страсти
рзо стихватъ и отстѫпватъ
стото си на стремежа къмъ
-широки културни начинания
придобивки.

Пресенъ примѣръ за това е
Пордимъ, което завчера по
инъ безшуменъ, но много тър-
ественъ начинъ отпразнува
годишнината отъ основава-
то на своето читалище.

Създадено при най-лоши усло-
я и мѫчнотии, днесъ, благо-
рение на шепа идеалисти,
рни синове на нашето село,
е поставено на една наисти-
завидна висота. То е прию-
но въ грамадната сграда на
иколепния общински домъ,
йто ще остане живо свидетел-
во за културния подемъ и
предничавъ духъ на пордимци.

Не малка похвала заслужатъ
и за откритието неотдавна
мъ читалището народенъ уни-
рситетъ, който, безспорно,
донесе голѣми културни
стопански придобивки ва се-
то. Тамъ говориха мнозина
дни наши агрономи за модер
зирането на нашето стопан-
во и лекциитѣ имъ винаги
били масово посещавани,
ктъ, който говори за над-
слото съзнание на пордимци.

Имайки за примѣръ онова,
ето пордимското читалище
рши за културния и стопан-
ия подемъ на Пордимъ, нека
телигенцията отъ нашитѣ
ла, колкото и малко да е тя,
се въодушеви отъ дейно
ьта на пордимци и зарабо-
тъ съ по-голѣмо усърдие за
шето село.

Да обърне погледъ къмъ сел-
ото читалище, чрезъ което
й-лесно могатъ да се реали
ратъ голѣми културни и сто-
нски придобивки — ето това е нейната задача. А само чрезъ читалищата и придобивкитѣ които носятъ, ние смѣтаме, че ще се постигне пълно единение между всички българи и ще се задуши създадената вражда между селото и града,а това сѫ нѣща които много важатъ за издигането на селото и опазването на неговитѣ интереси.

„Северно ехо".

Левътъ е спасенъ

За всѣкиго, който малко или много се е интересувалъ отъ развоя на българския стопански животъ отъ войната насамъ, е повече отъ понятно въ какво се състои голѣмото стопанско значение на сключения напоследъкъ Бежански заемъ. Не е безинтересно да се знае неговото по-специално значение, неговата сѫщность отъ обществено-икономическа гледна точка. Сдобихме се чрезъ тоя заемъ съ авоари въ странство, създадоха се по единъ несъмненъ начинъ здрави основи за държане стойностьта на нашия левъ, съ една речь стабилизацията му се осигури. Досегашната стабилизация на нашия левъ бѣше ефимерна, държеше се съ голѣми усилия отъ Българската народна банка. Това държане, обаче, нѣмаше да отиде за дълго, защото бѣше останало да се крепи повечето на довѣрието, което имаше Банката въ странство, отколкото на вземанията ѝ тамъ, които по липсата на задоволителенъ износъ ставаха все по-оскѫдни.

Бежанския заемъ дойде тъкмо на време и въ тоя моментъ може вече съ сигурность да се каже: нашия левъ е заздравенъ— стабилизиранъ и пѫтя къмъ стопанското превъзмогване на страната е отворенъ. Сега вече, повече отъ всѣки другъ пѫть, може и трѣбва по-смѣло да се говори за по-широко кредитиране, за намаление, по право за стабилизация на ценитѣ, на лихвения процентъ и въобще за създаването на отдушници за стопанскиятъ животъ на страната.

Българската народна банка има вече на лице всичкитѣ условия за една по-широка кредитна дейность. По всички живителни артерии на българския стопански животъ ще трѣбва да се засили течението на нейния банкнотенъ щокъ. Да импулсира стопанския животъ на страната, следъ стабилизацията на лева, е задачата на Българската народна банка за напредъ. Ние не се съмняваме въ разрешението на тая задача отъ Банката по единъ най-целесъобразенъ начинъ, следъ като тя вече спечели блѣскавата победа въ страшната война за стабилизацията на лева. Тукъ му е мѣстото да се отбележи, че при постигнатия успѣхъ за стабилизацията на лева и при наличностьта на сегашния законъ за Българската народна банка, който остава грижата за тая стабилизация изключително на сѫщата банка, спекулацията съ българския левъ за напредъ е почти невъзможна.

Вънъ отъ всичко това, като прѣка последица отъ стабилизацията на лева, ще имаме и приливането на капитали отъ вънъ. Ще дойдатъ чужди капитали, защото сигурностьта имъ въ български пласиментъ е несъмнена отъ една страна, а отъ друга лихвата — премията за службата имъ въ стопанския животъ на страната по-задоволителна.

Голѣмото предлагане на вѫтрешенъ и външенъ париченъ стокъ ще донесе едно облекчение на паричното тържище у насъ: ще се разшири кредита, паричната криза ще почне да намалява, не ще мине много време, ще изчезне, а заедно съ нея и алчното лихварство. Великия економически законъ за търсенето и предлагането ще продължи своята дейность по обратенъ пѫть и ще постави всичко на мѣстото му въ унисонъ съ появата на подобренитѣ економически условия въ страната.

Постепенното облекчение на паричния пазарь въ страната ще ни доведе неминуемо до засилване производството и износа, до намаление ценитѣ на произведенията въобще, до засилване консумацията — ще се засили стопанския животъ на страната.

Такива сѫ изгледитѣ за българския стопански животъ. Осѫществяването имъ въ по-близко или по-далечно бѫдаще ще зависи изключително отъ разбирането и преценката имъ отъ хората, които ще рѫководятъ обществено-стопанския животъ на страната.

Така стабилизираното положение на лева дава вече възможность да се мисли и за ревалоризацията на лева — за златния еталонъ. Споредъ насъ въпросътъ за златния еталонъ не бива да се решава преди да се живѣе съ стабилизирания левъ едно по-продължително време, и установи едно по-правилно отношение въ производството и размѣната.

Прочие, щомъ лева е спасенъ, да заработимъ всички за стопанското спасение на България, чрезъ засилването на производството преди всичко!

М. Н.

Дава се подъ наемъ самостоятелна кѫща 3 стаи кухня, изба, пералня. Споразумение ГЕОРГИ ПЕНЕВЪ — Плѣвенъ.

Продавамъ дворни мѣста съ постройката кѫща и дюкянъ находящи се въ V кварталъ. Споразумение НИКОЛА ИВ. ЧУКАНОВЪ сѫщия кварталъ.

ТЪРЖЕСТВОТО ВЪ ПОРДИМЪ

Освещаването на общинския домъ и отпразднуване 20 годишнината на читалището Речитѣ. Даренията на пордимци и пр.

(Отъ нашия специаленъ пратеникъ).

На Ивановденъ, 20 т. м., по единъ много блѣскавъ начинъ се отпразднува 20 годишнината отъ основаването на читалище „Царь Освободитель" и освещаването на новия общински домъ, една великолепна сграда въ която сѫ настанени всички общински и държавни учреждения въ селото, читалището и театралния салонъ.

На тържеството присъствуваха представителя на министра на просвѣтата, г. Василевъ, народн. представители г. г. Ц. Бръшляновъ, Ал. Пиронковъ и Ал. Милковски, окр. управитель г. Ил. Хайдудовъ, кмета на Плѣвенъ, г. Миндиликовъ, членоветѣ на постоянната комисия г. г. Владовъ и Лаловъ, нѣколко видни читалищни дейци и хиляденъ народъ отъ околнитѣ села.

Сутриньта, следъ отпускъ на църква, всички се отправиха за театралния салонъ и следъ водосвета, отъ името на министра на просвѣтата, г. Василевъ, пожелавайки на пордимци да празднуватъ по-често такива културни праздници, прерѣза трикольорната лента и обяви салонътъ за откритъ.

Следъ него се поднесоха много приветствия отъ разни културни и спортни организации, а кмета на селото прочете решението на общинския съветъ, *съ което се подарява на читалището за вечни времена ползването на театралния салонъ, помѣщение за дружеството и 200 декара работна земя.*

Следъ него дѣдо Дашо Ивановъ заяви, *че и той подарява за читалището 10,000 лева.*

На обѣдъ се сложи народна трапеза, на която присѫтствуваха всички гости. Презъ време на обѣда се направиха следнитѣ дарения:

Никола Манджуковъ 5000 лв., Панчо Джоновъ — 10 дек. земя, Янко Джоновъ — 12 дек. земя, Божинъ Иванчевъ — 5000 лв., Ат. Хр. Нешковъ — 2000 лева, Величко Ст. Величковъ — 2000 лв., Петко Н. Илиевъ отъ с. Коприва — 1000 лв., Ив. Радоевъ — 1000 лв., Никола Ив. Пъчевъ 1000 лева, М. Николовъ — 1000 лв., Тодоръ Петевъ — 1000 лв., М. Дренски — 1000 лева. Ат. Стойковски — 1000 лева и др. Даренията възлизатъ надъ 130,000 лева.

Веселието продължи до късно следъ обѣдъ, а вечерьта мѣстната театрална група представи съ успѣхъ „Иванку", историческа драма отъ В. Друмевъ.

Колко е населението въ окрѫга

Пълни резултати отъ преброяването.

Преброяването на населението въ окрѫга е окончателно привършено и вчера книжата по него бѣха изпратени въ Дирекцията на статистиката.

Споредъ сведенията които се получиха въ окрѫжното управление, нашия окрѫгъ има следното население:

Плѣвенска околия — Плѣвенъ 30,034 (презъ 1920 г. е ималъ 27,779), а околията 106,451 — или всичко 136,485 жители.

Ловчанска околия — Ловечъ 9,364 (презъ 1920 год. е ималъ 8,264), а околията 78,833 — или всичко 88,197 жители.

Троянска околия — Троянъ 8,778 (презъ 1920 год. е ималъ 8,668), а околията 39,790 — или всичко 48,568 жители.

Луковитска околия—Луковитъ 6,922 (презъ 1920 год. е ималъ 6,352), а околията 52,211 — или всичко 59,133 жители.

Тетевенска околия — Тетевенъ 4,385 (презъ 1920 год. е ималъ 3,619), а околията 34,212 — или всичко 38,597 жители.

Никополска околия — Никополъ 5,631 (презъ 1920 година е ималъ 4,641), а околията 57,216 — или всичко 61,947 жители.

Общо цѣлото население на окрѫга е 433,927 ж., отъ което 65,214 е въ градоветѣ, а 368,713 въ селата.

Произшествия

Умрѣлъ отъ пиянство.

Оная нощь е билъ намѣренъ на сѣръ пазаръ умрѣлъ отъ пиянство единъ човѣкъ на около 40 години. Споредъ направеното следствие той се именува Иванъ, а презимето му неизвестно, родомъ отъ Царибродъ или околнитѣ села. Умрѣлия по занятие е билъ дърворезачъ.

Пожаръ въ Червенъ брѣгъ.

Пишатъ ни отъ гара Червенъ брѣгъ, че преди нѣколко дни е избухналъ внезапно пожаръ въ училището въ с. Червенъ брѣгъ, което,благодарение на помощьта на цѣлото население е била спасена една часть отъ него. При гасенето на пожара сѫ пострадали нѣколко селяни, отъ които двама били тежко ранени.

Загубитѣ отъ тоя пожаръ възлизатъ на 227,720 л. Тая сума е била веднага заплатена отъ Чиновническото застрахов. д-во при което училищната сграда е била застрахована за 2 милиона лева.

Затрупанъ отъ пръсть и умрѣлъ.

Завчера Пею Христовъ отъ с. Надежда, ловчанско, като копаелъ камъни отъ кариерата край селото, е билъ затрупанъ съ пръсть и вследствие на това е починалъ веднага.

Инфлуенцията

Навсѣкѫде въ окрѫга е въ лека форма.

Поради влажното и мъгляво време което имаме напоследъкъ, инфлуенцията е взела доста широки размѣри. Редко има семейства въ Плѣвенъ въ които да нѣма боленъ. Навсѣкѫде, обаче, тя е въ лека форма и не сѫ констатирани още никакви по-сериозни усложнения.

За да се ограничи болестьта, всредъ тукашнитѣ лекарски среди преобладава мнението да се закриятъ за нѣколко дни училищата и всички обществени заведения въ града.

Въ окрѫга, споредъ бюлетина на окрѫжния лѣкарь, инфлуенцията е сѫщо доста много напреднала, но сериозни усложнения или пъкъ смъртни случаи още не сѫ отбелѣзани. Слухътъ, че въ с. Угърчинъ, ловчанско, само за нѣколко дни имало около 20 смъртни случаи отъ инфлуенция, се опровергава отъ санитарнитѣ власти.

Дѣлото на комсомолцитѣ насрочено за разглеждане

Въ какво се обвиняватъ.

За 2 февруарий въ тукашния окрѫженъ сѫдъ е насрочено за разглеждане дѣлото срещу откритата неотдавна въ Плѣвенъ нелегална комунистическа организация, наречена „Комсомолъ".

Като обвиняеми сѫ привлечени 9 души, повече отъ които сѫ младежи. Всички се обвиняватъ по чл. чл. 1 и 2 отъ закона за защитата на държавата, за организиране на нелегална група, чрезъ която сѫ разпространявали разни позиви, вестници и брошури съ провокаторско съдържание.

По това дѣло сѫ призовани и около 60 души свидетели.

Произведени сѫ нѣколко общински избори

Резултатитѣ.

Въ недѣля, 16 т. м., бѣха произведени общински избори въ селата Въбелъ, никополско, Ябланица, Добревци, Брусенъ, Помашка Лешница и Манаселска Река, тетевенско.

Получиха се следнитѣ резултати:

Въбелъ — 493 дем. сговоръ и 31 широки и дружбаши.

Ябланица — 274 дем. сговоръ, 159 дружбаши и 40 нац. либерали.

Добревци — 254 дем. сговоръ, 104 коалиция дружбаши, нац.-либерали и демократи.

Брусенъ — 241 дем. сговоръ и 159 дружбаши.

Помашка Лешница — 189 дем. сговоръ и 8 лозунги.

Манаселска Река — 171 дем. сговоръ и 6 лозунги.

Навсѣкѫде изборитѣ сѫ минали при пъленъ редъ и тишина.

ОГЛЕДАЛО

Празни мисли презъ празницитѣ.

Ползитѣ отъ преброяването кому не сѫ известни? Кому не е известно значението на това културно дѣло? Но едно особено значение има последното преброяване на нашия градъ — почти сензационо.

Споредъ в. Зора, Плѣвенъ ималъ 800 жени повече отъ мѫжетѣ.

Заключенията отъ това откритие сѫ явни, ползитѣ сѫ на лице:

1. Плѣвенъ и Англия си приличатъ по броя на мѫже и жени и
2. Настоятелството на ергенското дружество, т. е. най-старитѣ ергени ще вирнатъ носове — цената имъ се повдига и безъ тѣхнитѣ усилия, защото има повече търсене, а по-малко предлагане.

*

Когато размишляваме за новата година, въобще ще дойдемъ до заключение, че сега изобилствуватъ: женитѣ сѫ се увеличили 100%, ако не жителитѣ на града.

Само, че едната нова година ни по-харесва

— събира ни на пѣтель.

*

Какво завидно богатство има Плѣвенъ! Дирекцията на статистиката, ако рече да го преброи ще дойде до заключение, че той не се е намалило въпреки всички устни и писмени усилия на жителитѣ на града. Това богатство ще е трудно да се опредѣли движимо или недвижимо е. То прилича на американскитѣ богаташи — просто извира неизвестно отъ где.

Постлахме главната улица съ гранитни блокчета и нѣкои помислиха, че поне отъ срѣдъ града изпѫдихме богатството си — но ето че и отъ тамъ почна да извира . . .

— богатството ни: плѣвенската каль!

*

Срѣдъ това богатство онзи день се появи една голѣма радость . . .

— Плѣвенъ бѣ облянъ съ обилна свѣтлина . . .

Каква радость, колко засмѣни лица !... И защо ли не!

Улицитѣ заприличаха на венециански канали — колко отражения и блѣсъкъ имаше по тѣхъ!

А какво ли ще ни бѫде, ако нѣкога отъ невиделица ни създадатъ водопроводи и канализация?

Не че ще се отблагодаримъ на творцитѣ имъ.

— Ще се радваме, че ни се създаватъ улеснения — удобства, за да ругаемъ онѣзи, които ни ги създаватъ.

Новото ни освѣтление Дирекцията на статистиката е отбелезала, че прилича за сега на софийското

— прави много прекѫсвания първитѣ си дни. Сега му прощаваме, защото е още ново Дано при новото преброяване — следъ 7 години, не прави прекѫсвания поради престарелость.

Бориславъ.

П. Домусчиевъ

Самичка

повесть. (19)

XIII.

— — — — — — — — —

И при сѫдебния следователь
алката Милка забеляза сѫщата
становка. Само че тука за ча-
лня служеше пространенъ ко-
доръ съ дървена и широка
ълба. Тамъ чакаха посѣтите-
тѣ — сѫщо такива умислени
безпокойни. Всѣкой отъ тѣхъ
то да живѣеше съ трескавото
акване да чуе името си. И
ка наставаше сѫщата дълбока
шина, кога следъ всѣки изви-
нъ, се затваряше бавно теж-
та врата. Сякашъ задъ тая
инствено мълчалива врата се
вѣше сурово и зловещо сѫд-
та на всѣкиго . . . На Малката
илка всичко това се стори тъй
отивно и досадно. Тя немо-
еше да си обясни защо хората
си стоятъ въ кѫщи, ами то
тукъ и тамъ — и при лѣка-
, и при следователя. Ето и
есъ, сѫщо тъй сѫдебния сле-
ватель ще ругае Васко Чудото
тоя сѫщо тъй пакъ ще мълчи
веденъ. А полза никаква —
ма отъ това ще оздрави тя,
алката Милка? Ами, ще оздрави, чункимъ тя не вижда! Нали докато дойде до тука, тя си почива на толкова мѣста, а по стълбитѣ я изнесе леля ѝ. У нея всичко като че е скѫсано и отъ това тя чувствува такава слабость — да може ей тъй все да я носятъ.

Нѣщо почна да стѣга душата на малката Милка и у нея изведнажъ се появи желание да вика. Натискаше я нѣкаква болезнена и страшна досада. Неи бѣше противно да гледа тия умислени и щуращи се изъ коридора хора. Всѣкой отъ тѣхъ като че кроеше на ума си какъ да излъже. Когато я водиха при лѣкаря у нея имаше поне желание да наблюдава . . . А сега? Въ душата ѝ сякашъ съвсемъ бѣше угасналъ интереса къмъ всичко наоколо.

Най-сетне въ коридора внезапно настана движение и нѣкакво странно шушукане. Малката Милка като да се сепна и видѣ какъ нѣкои хора слизатъ по стълбата, а неи разсилния каза: „ела тука". И когато я въведоха въ кабинета на следователя неи се стори, че е чакала толкоза много . . . Всичко това се стори на малката Милка тъй обикновено. Нито страхъ, нито учудване, нито дори любопитство — тъй безразлична бѣ за нея тая церемония. Тука обстановката, въ различие отъ оная при лѣкаря, изглеждаше дори още по-сурова. Самиятъ следователь се указа човѣкъ възрастенъ, съ прошарена и уредѣла вече коса. Той нито се помръдна отъ своя столъ и само веднажъ погледна презъ своитѣ очила Малката Милка — когато я попита за случката съ Васко Чудото. На Малката Милка се стори, че и нему е омръзнало да управя хората. И неговата работа като оная на леля ѝ — нали и неи е омръзнало да пере чужди ризи. Може би и затова сѫдебния следователь я слушаше тъй равнодушно . . .

Какъ изтече следъ това толкова време докато следовательтъ разпита всички? . . . Тя съ свито сърдце следѣше какъ поредъ ги извикваше той — и леля ѝ, и нейния вуйчо, и Васко. И само въ угрижения погледъ на леля си тя не срещаше омраза . . . Докато най-сетне всичко завърши съ изпращането на Васко въ затвора.

Едвамъ къмъ два часа следъ пладне Малката Милка се отърва отъ тоя кошмаръ — когато въ пространния коридоръ стана тъй глухо. Кѫсиятъ зименъ день вече угасваше, когато едвамъ я доведоха до кѫщи. Леля ѝ следъ това отиде нѣйде да смогне на работата си за утрешния день. А тя, унесена въ треска и свита до огнището, остана да я чака въ полумрака на стаята . . . Но вместо нея изведнажъ въ стаята се вмъкна, като никога толкова рано, вуйчо ѝ — Маминъ Илия.

Съ единъ погледъ неумолимо суровъ и зълъ той помъкна малката Милка къмъ вратата. И докато тя разбере какво става, той я изхвърли като вещь отвънъ . . . Всичко това стана толкова бързо, че тя не успѣ нито да извика, нито да се уплаши дори. Едвамъ когато студа отвънъ защипа пламналото ѝ отъ треската лице, тя разбра кѫде е. И сякашъ нѣкой изведнажъ ѝ отне последната утѣха въ живота . . . Като че ѝ се сториха затворени вратитѣ по цѣлия свѣтъ — толкова тя се почувствува изоставена и безприютна.

На двора бѣше глухо и вечерния мракъ притискаше душата. Върху навалелия снѣгъ се спущаше лека и студена мѫгла. Само по улицата нѣкой бързаше и чуваше се какъ скърца замръзналия снѣгъ.

Студътъ изведнажъ прониза като съ ножъ болното и изтощено тѣло на Малката Милка. За единъ моментъ тя се попита кѫде да отиде . . . И се впусна да бѣга къмъ дома на съсѣда Горанъ. Но едвамъ пристѫпи нѣколко крачки и почна да се поваля отъ слабость.

И нададе отчаянъ писъкъ за помощь — отде се взеха у нея толкова сили да извика?

Отъ будното око на Тодора Ламята, обаче, не можа да избѣгне и това събитие.

И когато Горанъ се притече на помощь, малката Милка едвамъ издаваше признаци на животъ.

Но изведнажъ като изъ земята се яви безъ шапка и въ дрипава фланеля Маминъ Илия. Небръснатата му и омачкана фигура имаше видъ подозрителенъ и мраченъ. Въ вечерния мракъ очитѣ му свѣтеха съ нѣкакъвъ страненъ блѣсъкъ. Мълчаливо и ехидно той блъсна Горана, когато последния се наведе надъ безчувственото дѣте.

— Какъ смѣешъ да влизашъ въ чужди дворъ? стисна зѫби той.

Въ отговоръ на това Горанъ здравата го буторяса и той полетѣ по гърбъ. Разяренъ отъ това Маминъ Илия се дигна внезапно и се впи като пантера въ Горана. Лицето на последния стана изведнажъ неузнаваемо и зло. Той сграби въ своитѣ здрави рѫце Маминъ Илия и въ единъ мигъ го струполи въ най дълбокия снѣгъ. Замаянъ и цѣлъ въ снѣгъ Маминъ Илия се дигна бавно и една секунда стоя въ недоумение. Сякашъ изведнажъ той почувствува силата на своя противникъ и не посмѣ да се доближи повече.

— У тебе нѣма човѣщина! извика му задъханъ Горанъ.

— Какъвъ ти човѣкъ, поде презъ дувара Тодора Ламята, куче е той . . . Я, питай го, защо се крие толкова рано въ кѫщи? Ще дигатъ бунтъ срещу властьта, ето каква е работата. Но той бѣга отъ такава каша . . . Знае той кѫде зимуватъ раци! Сѫщо като презъ войната , . . Другаритѣ му се биха, а той се излежаваше тука Каква ти човѣщина? Куче е той!

— Ами ти много знаешъ! гузно и едва чуто отвърна Маминъ Илия.

— Знамъ, зеръ, куче! Ей сега ще отида да съобща на полицията . . . Искашъ ли? Ей сега

Вмѣсто отговоръ Маминъ Илия изведнажъ изчезна и се скри въ кѫщи уплашенъ. Нему съвсемъ не изнасяше да чува цѣлата махала такива нѣща за него. Освенъ това току вижъ Тодора Ламята може да изтича и до полицията . . . А критически бѣха тия дни и тайно тревожеха хора като Маминъ Илия.

XIV.

Добриятъ Горанъ бѣше вече настанилъ болното и бездомно сираче у тѣхъ и изтичалъ за лѣкарь.

За щастие градския лѣкарь дойде много по-скоро отъ колкото се очакваше.

— А, спомнямъ си! взрѣ се внимателно той въ Малката Милка. Едвамъ вчера дойде съобщение отъ болницата за това дѣте. . . Чакахме за свободно легло!

Той внимателно прегледа болното и поклати глава.

— Може би вече е късно, но бързайте . . .

И подаде Горану бележка съ порѫчка веднага да отнесе малката Милка въ болницата.

Следъ една минута Горанъ бързаше по пѫтя за къмъ болницата. На здравитѣ си рѫце той тъй нѣжно и внимателно крепѣше безчувствената Милка. Заморенъ и дълбоко поемащъ той крачеше изъ дълбокия снѣгъ и току бързаше. Сякашъ само отъ това зависѣше живота на болното дѣте . . .

(Край въ следния брой).

Здравка Г. Чолакова
и
Д-ръ Иорданъ Атанасовъ
се вѣнчаха на 19 т. м.
Плѣвенъ. Етрополе.

Г-ца Иваница Хинчева
прогимназ. учителка
и
Г-нъ Любомиръ Брутовъ
гимназ. учитель
СГОДЕНИ
Плѣвенъ. 13 януарий 1927 г. Ямболъ.

Дочка Ив. Яръмова
и
Ангелъ П. Симеоновъ
СГОДЕНИ
Габрово. Плѣвенъ.

Единствено сигурно средство противъ инфлуенцата е
Конякъ МЕДИЦИНАЛЪ
Намира се въ магазинъ „Златна Котва“ - Братя Грасеви

ИОТО ОТКРИ!
Открита е вече наново ремонтираната пивница
ИОТО
Сервиратъ се винаги топли закуски, вкусни кебабчета и пражоли.
Има екстра вина и ракии. Винаги се точи отлежало Плѣвенско пиво.
Посетете и се увѣрете!

Плѣвенско Градско Общин. управление

Обявление № 2.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 28 януарий 1927 год. въ 10 ч. пр. пладне въ канцеларията на Плѣвенското окржжно данъчно управление ще се произвиде търгъ по доброволно съгласие за доставката на една пожарна автомобилна помпа, която да носи 8—10 души, стълба и др. уреди и единъ автомобиленъ резервуаръ съ съдржание 2—3 хиляди литри вода съ помпа за смукане и изхвърляне на водата и разни запасни части.

Конкурентитѣ да представятъ описание, скици, чертежи, цена и условия за изплащането, срока за доставката, гаранция за безупречно действие и 3 на сто залогъ върху предложената отъ тѣхъ цена.

гр. Плѣвенъ, 4 януарий 1927 год.

п. Кметъ: Хр. М. Поповъ
п. Секретарь: А. Петровъ.

ПЛѢВЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

Обявление № 32.

гр. Плѣвенъ, 18 януарий 1927 г.

Плѣвенското градско общинско управление известява на интересующитѣ се, че отъ днесъ до 24 януарий до 4 часа следъ обѣдъ въ канцеларията на общината ще се водятъ преговори за разпродаване по доброволно споразумение на останалитѣ не продадени около 200 парчета общински маломѣрни полски имоти.

Желающитѣ да си купятъ такива имоти да се явятъ въ общинското управление да наддаватъ. Залогъ се иска 10%.

Скицитѣ на горнитѣ имоти могатъ да се преглеждатъ всѣко време въ канцеларията на общината.

Кметъ: Ив. Ив. Минеиликовъ.
Секретаръ: К. Николнвъ.

Плѣвенска окржжна постоянна комисия

ОБЯВЛЕНИЕ № 269

Гр. Плѣвенъ, 20-ий януарий 1927 година.

Плѣвенската окржжна постоянна комисия обявява, че за първата редовна сесия на окржжния сжветъ, заседанията на който ще започнатъ на 1-ий февруарий т. г. и ще траятъ до 1-ий мартъ с. год., търси двама опитни стенографисти.

Желающитѣ най-късно до 28 того да подадътъ заявленията си подкрепени съ документи въ постоянната комисия, като същевремено съобщатъ за какво дневно възнаграждение претендиратъ. —

ОТЪ ПОСТОЯННАТА КОМИСИЯ.

Настоятелство при църквата „Св. Николай гр. Плѣвенъ.

Обявление № 7.

Произведения на 29 ноември м. 1926 г. търгъ за отдаване подъ наемъ на църковнитѣ дюкяни № 9, 10, 11 и 12, които се заематъ сега отъ адвокатитѣ Юрданъ Георгиевъ, Д-ръ Маринчевъ, Борисъ Николовъ и книжаря Константинъ Петровъ, не е утвърденъ по ниски цени, затова обявява новъ търгъ който ще се произведе на 26 януарий т. г. отъ 2—5 часа после обѣдъ въ килията при църквата.

Дюкянитѣ се отдаватъ за 3 години подъ наемъ за адвокатски бюра и за търговия.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки день въ килията при църквата. Залогъ се иска 10% отъ първоначалната оценка която е 10,000 лева за всѣки дюкянъ. Всички разноски по търга сж за смѣтка на наемателя.

гр. Плѣвенъ, 15 януарий 1927 г.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО.

ХРОНИКА

Третия нашъ сюрпризъ. — Могатъ да се явятъ въ редакцията ни — печатница „Изгрѣвъ“, за да получатъ безплатно *едно ржководство по рисуване, съ 2000 хубави рисунки*, ония които иматъ миналия брой, въ които думата **год.** на предпоследния редъ на обявлението на 6 пех. Бдински полкъ на втора страница е съкратена на **г.**

Печалившия брой се представя въ редакцията.

Сгодявки. — Сгодили сж се г. Ангелъ П. Симеоновъ отъ Плѣвенъ за г-ца Дочка Ив. Яръмова отъ Габрово и г. Любомиръ Брутовъ, гимназиаленъ учитель, отъ Ямболъ, за г-ца Иваница Хинчева, прогимназиална учителка, отъ Плѣвенъ. Честито!

Търговско д-во въ Тетевенъ. — Пишатъ ни отъ Тетевенъ, че тамъ е било образувано търговско професионално д-во и за управително тѣло сж били избрани: председатель Кал. Н. Туйковъ, подпредседатель Ил. Цаковъ, секр. Никола п. Костовъ, касиеръ Маринъ В. Кутевски и съветници: Т. П. Табаковъ и Т. Ангеловъ; контроленъ съветъ: Ал. Урмановъ, Ник. Петровъ и Ник. Ракиджиевъ.

Дружеството е влѣзло въ връзки съ Търговския съюзъ и Русенската търговско-индустриална камара.

Народенъ университетъ въ Левски. — Пишатъ ни отъ с. Левски, плѣвенско, че по инициативата на мѣстното читалище, е откритъ народенъ университетъ. До сега сж чели лекции ветернарния лѣкарь д-ръ Б. Николовъ и инспектора по маларията д-ръ Бѣлчевъ. И двѣтѣ лекции сж били добре посетени. Презъ идущата седмица щѣлъ да говори г. Георги Ив. Поповъ, адвокатъ отъ Свищовъ, за престжпностьта.

Балътъ на сждиитѣ и адвокатитѣ. — На 26 февруарий въ салона на д-во „Съгласие“ сждиитѣ и адвокатитѣ при тукашния окржженъ сждъ ще дадътъ своя годишенъ традиционенъ балъ. По тоя случай е съставенъ вече специаленъ комитетъ, които отъ сега е започналъ приготовленията за бала.

Съобщаватъ ни, че за пръвъ пжть презъ тоя сезонъ всички елегантни плѣвенки ще демонстрираръ на бала съ тоалети, последната дума на модата.

Учебното дѣло въ окржга. — Преди нѣколко дни въ Плѣвенъ заседаваха окржжния училищенъ съветъ и инспекторския училищенъ съветъ. И предъ двата съвета окржжния училищенъ инспекторъ г. М. Милчевъ даде подробенъ отчетъ за състоянието на учебното дѣло въ окржга.

Споредъ него, последното се намира въ много добро състояние. Навсѣкжде децата вече учатъ въ хубави, свѣтли и хигиенични стаи и за това въ последнитѣ години смъртностьта между децата въ окржга е значително намаляла.

Двата съвета сж решили да глобятъ около 50 училищни настоятелства и кметове за неизпълнение на училищнитѣ наредби.

Разтурени общински съвети. — Разтурени сж общинскитѣ съвети на селата Летница, Радювене — ловчанско; Шамлиево — никополско, Кацамуница — плѣвенско, Санадиново — никополско. Нови избори сж опредѣлени да станатъ на 13 февруарий т. г.

По убийството на Георги Цанковъ. — Следствието по убийството на Георги Цанковъ, извършено миналия месецъ отъ Райна Владимирова — зрънцето, е привършено и тия дни дѣлото ще бжде изпратено на прокурора за изгатвяне на обвинителния актъ.

Обвиняемата е направила пълни самопризнания. По дѣлото сж разпитани 17 души свидетели.

Общинския театъръ. — Въ недѣля, 22 т. м., ще представи: дневно — „Коварство и любовь“ отъ Шиллеръ съ Т. Таневъ, вечерно — веселата комедия „Женитѣ командуватъ“ отъ Фулда.

Туристическо събрание. — Туристическото д-во „Студенецъ“ свиква за утре — недѣля, 9 часа сутриньта, въ училището „Св. Николай“ общо събрание на което делегатитѣ отъ XI редовенъ конгресъ на съюза ще дадътъ отчетъ и ще се приеме правилника за дейностьта на управителния съветъ. Присжтствието на членкитѣ и членоветѣ е задължително.

Изъ постоянната комисия. — Председателя на окржжната постоянна комисия г. М. Бойчиновъ отъ вчера е въ София по служебна работа.

Годишното събрание на д-во „Съгласие“. — На 30 т. м., ще се състои годишното събрание на д-во „Съгласие“ при дневенъ редъ: приемане отчета на досегашното настоятелство, гласуване на бюджета на д-вото за тая година и избиране на ново настоятелство.

Прави много лошо впечатление, че презъ изтеклата година една голѣма часть отъ членоветѣ съвсемъ не сж се интересували отъ живота на дружеството, а други дори не сж си платили членския си вносъ. Последнитѣ нѣма да бждатъ допуснати въ събранието и въ избиране на настоятелство, ако не се изплатятъ най-късно до 29 т. м.

Движението въ окржга. — Презъ 1926 година въ Плѣвенския окржгъ сж зарегистрирани 3599 раждания, 928 женидби, 2510 умирания и 104 развода.

Лозарско събрание. — Въ недѣля, 23 т. м., 9 часа сутриньта лозарското д-во „Плѣвенска гъмза“ свиква въ училището „Св. Николай“ извънредно лозарско събрание, съ дневенъ редъ: износа на виното, ракията и пр.

За осигурителнитѣ книжки. — Инспекцията по труда съобщава, че срока за смѣняването на работническитѣ осигурителни книжки е 31 т. м. Следъ тая дата ще се направи обща ревизия и на ония работници които книжкитѣ сж нередовни ще имъ бждатъ съставени актове и глобявани.

За Василъ Левски. — Комитета за въздигане кжщапаметникъ на Василъ Левски, умолява българскитѣ граждани, които иматъ запазени материали отъ епохата преди освобождението ни, като ятагани, пищови, револвери, пушки, дрехи, снимки и пр. свързани съ борбата на българското племе за свобода, да съобщатъ въ комитета като означатъ вида на материала и кжде се намира. Гражданитѣ отъ Плѣвенъ и околията да предадътъ запазения материалъ на учителя при мжжката гимназия г. Петко Ивановъ и библиотекаря на читалище „Съгласие“ г. Иванъ Дановъ, а за гр. Ловечъ и околията на учителя при педагог. училище г. Г. Ивановъ, които комитета е натоварилъ да събиратъ историческия материалъ по обзавеждането на построения вече храмъ — паметникъ — музей на Василъ Левски въ с. Кърчина, ловчанско.

Единъ отговоръ. — Въ първия брой на новия никополски вестникъ „Съзнателенъ гражданинъ“, бѣше помѣстена бележка по конституирането на окржжния съветъ — избиране на постоянното присътствие. На края се изказваха съжаления, за това, че отъ Никополъ, при наличностьта на двама окржжни съветници, не е избрано лице за постоянно присътствие, а е избранъ за такъвъ окржжния съветникъ Маринъ Ат. Лаловъ отъ село Новачене, никополско.

Интересно отъ това е, какъ автора на тази статия, като гражданинъ отъ Никополъ, погрѣшно смѣта, какво, че непременно въ постоянното присътствие е трѣбвало да се избере човѣкъ отъ града и съ каква завистъ той гледа на селото.

Нека се разбере отъ писача на бележката, че всички избрани лица отъ околията за окржжни съветници, като посочени за такива отъ представителитѣ почти на всички поселища отъ околията, които еднакво носятъ моралната отговорность и еднакво сж изнесли изборната борба на ноемврий 1926 година, могатъ и иматъ голѣмото право, безъ разлика, да заематъ този постъ.

Не бива така да се третиратъ въпроситѣ и да се прави разлика отъ града и селото и обратно. Въ това най-много се обвиняваше управлението на бившия режимъ. *Маринъ Ат. Лаловъ*, членъ на Плѣвенската окр. постоянна комисия.

Дирекцията на кино „Електра“ съобщава, че отъ днесъ концертната часть въ театъра ще се изпълнява отъ г. *Любомиръ Андрончевъ*, единъ отъ добритѣ виолинисти на София.

Съ ангажирването на г. Андрончевъ, дирекцията на „Електра“ запълва една празднота отъ която страдаше до сега киноизкуството въ Плѣвенъ.

Кинолюбителитѣ които следятъ хубавата серия отъ филми, ще иматъ удоволствието да слушатъ артистичното изпълнение на винаги подбрани концертни програми.

Поправка. — Въ допълнение на обявление № 54 отъ 11.I.1927 год. по изпъл. дѣло № 2499/1927 год. публикувано въ брой № 3 на „Северно ехо“ отъ 13.I.1927 год. вместо *Д. Първановъ* да се чете *Дока Първанова*.

Чуждъ отзивъ за Ник. Вас. Ракитинъ

Въ известния голѣмъ ежедневенъ немски вестникъ „Прагеръ Пресе“, излизащъ въ Прага, въ брой 351 отъ 23 декември 1926 г. е помѣстенъ следния отзивъ за антологията „Цвѣтя отъ моитѣ градини“ на нашия поетъ и съгражданинъ Ник. Вас. Ракитинъ:

„Тази малка книжка е антология, която поета самъ е съставилъ отъ своитѣ най хубави стихотворения, печатани въ разни сбирки и списания. Това е едновременно прегледъ на две десетилѣтия на неговото творчество, което спокойно и равномѣрно се е развивало. Ракитинъ е единъ типиченъ поетъ на българското село, който, безъ да създава нови пжтища, следва искренно поривитѣ на своето сърце и съ прости думи възпѣва хубоститѣ на българската земя. Роденъ самъ въ село следъ свършване на Софийския университетъ той се връща обратно да живѣе въ свободната природа и да бжде близко съ простия народъ. Свѣтовната война го откжсна отъ тая спокойна среда, но при все това и презъ войната той запази своя първоначаленъ идеализъмъ. Неговата сбирка „Размирни години“, излѣзла презъ войната, говори за противника и неприятеля съ рѣдка обективность, даже и съ симпатия. Българската критика до сега не се е занимавала много съ Ракитина, но постепенно въ литературнитѣ срѣди се затвърдява общото убеждение, че той е единъ значителенъ талантъ“.

Продавамъ дворни мѣста за кжщи до новата държавна мжжка гимназия до коледрума. Споразумение НИКОЛА ИВ. ЧУКАНОВЪ V кв.

Даватъ се подъ наемъ два голѣми дюкени удобни за клубъ и др. Въ сжщитѣ до сега се помещаваше клуба на стамболовиститѣ до печатница „Изгрѣвъ“, Споразумение при Илия Поповъ. Телефонъ № 257.

2 дюкяна срещу Народната банка, съ площь 100 кв. м. и лице 9½ се продаватъ. Споразумение при кооперация „Българска захаръ“.

Дава се подъ наемъ въ VI кв. кръчма съ дюгянъ за бакалница, заедно съ целия инвентаръ отъ кръчмата, два яхъра, една стая голѣма за пжтници и дворъ за каруци. Споразумение при Тачо Апостоловъ или Братя Т. Анастасови.

Продажба. Парашкевица Кушинова продава нива въ мѣстность „Текийския орманъ“ отъ 12 декара при съседи отъ две страни пжть, Василъ Ведрарски и Грасевъ. Споразумение при *Недѣлко Кушиновъ*.

Пушачи,
Искате ли да полупитѣ истинско удоволствие, пушете само ароматичнитѣ цигари
„ЕНИДЖЕ ВАРДАРЪ“

Василъ Мариновъ
(адвокатъ)
Премѣсти адвокатското си писалище **подъ окржжния сждъ**, въ бившето писалище на Андрея Башевъ

Електрически фенерчета — голѣмъ изборъ и винаги **прѣсни** батерии при **Кирилъ Крумовъ** (срещу кино „ЕЛЕКТРА“. Цени конкурентни.

Санаторимъ за сжжани галоши
и винаги **прѣсна** европейска здрава гума на килограмъ при КИРИЛЪ КРУМОВЪ (срещу кино „ЕЛЕКТРА)“.
Конкурентни цени.

КРУШОВСКО УЧИЛИЩНО НАСТОЯТЕЛСТВО

Обявление № 83.

с. Крушовица — плѣвенско 9. XII. 1926 г.

Съобщава се на интересующитѣ се, че настоятелството набавя чинове за около 15,000 лева новъ образецъ (двойки) Писалищнитѣ и седалищни дъски букови.

Чакатъ се писмени оферти.

Настоятелство

Акц. Банка „НАПРЕДЪКЪ“ - Плѣвенъ
Телефони № 22 и 78.
Телегр. адресъ: „Напредъкбанкъ“.
ОСНОВАНА ПРЕЗЪ 1876 ГОДИНА
Капиталъ и резерви 15,000,000 лв.
КЛОНОВЕ: София, Варна и Червенъ-Брѣгъ
ТЕЛЕФ.: № 436, № 116, № 39.
Приема влогове срочни и безсрочни и по спестовни книжки
НА ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ.
При клона въ Варна специална служба за зърнени храни и варива
на комисионни начала.
2—20

ВАЖНО
За мелничари и земледѣлци!
Напоследъкъ известни фирми признавайки преимуществата на най усъвършенствуванитѣ
ЯРМОМЕЛКИ,
които произвеждатъ отлична ярма отъ царевица заедно съ кочанитѣ и други зърнени храни, се опитватъ да ги имитиратъ подобни на нашитѣ.
Съобщаваме, че сме взели всички необходими мѣрки да парализираме тоя непочтенъ опитъ за пласиране на лошо имитирани ярмомелки.
Нашитѣ патентовани ярмомелки носятъ марка
XL и RXL
№ № 1, 2 и 3, които изкарватъ производство отъ 350—750 кгр. въ часъ и се фабрикуватъ въ заводитѣ на
Хофхеръ — Шранцъ - Клайтонъ — Акц. Д-во Виена — Будапеща — Линколнъ.
3—4 Отъ Плѣв, клонъ на сжщитѣ фабрики

Плѣвенското околийско управление.
Комисия по наемане здание за нуждитѣ на държав. учреждения

Обявление № 458.

гр. Плѣвенъ 20 януарий 1927 год.

Комисията търси да наеме здание отъ 20—25 стаи, една конюшна и една сграда за фуражъ, необходими за помещение на Плѣвенското околийско управление и I полицейски участъкъ.

Предложенията се даватъ до околийското управление въ 5 дневенъ срокъ отъ публикуване настоящето обявление.

Всички разноски по публикуването му сж за смѣтка на наемодателя.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Обявление № 171.

Известявамъ, че отъ 24.I.1927 год. до 24.II. т. г., до 5 часа следъ пладне ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелария ми въ гр Плѣвенъ следующия недвижимъ имотъ, находящъ се село Орѣховица, а именно:

1) Една едноетажна кжща съ дворъ отъ около 1 декаръ състояща се отъ една стая и една кухня подъ единъ покривъ съградена отъ битъ дуваръ, покрита съ цигли, находящъ се въ с. Орѣховица горната махла, при съседи: отъ две страни пжть, Димитъръ Стойчевъ и длъжника Ахмедъ Усовъ. Къмъ кжщата пристройка за добитъкъ покрита съ кочани, подоветѣ изградени мазани съ калъ, построена на около 50 кв. м.

Горния имотъ принадлежи на Ахмедъ Усовъ отъ Орѣховица заложенъ продава се по взискането на Тодоръ М. Кожухаровъ отъ Плѣвенъ за 5570 лева лихвитѣ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 4435 издаденъ отъ II Плѣвенски мирови сждия.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 20.I.1927 год. Д. № 2173 отъ 1925 год.

II Сждия изпълнитель: Ст. Кралевски.

Кооперативна печатница „ИЗГРѢВЪ“ — Плѣвенъ № 11.